

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

65. évfolyam

130. szám

1975.

június 5.,

csütörtök

Ára:

80 fillér

Budapestre érkezett Mihail Leszecsco

Mihail Leszecsónak, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökhelyettesének vezetésével szerdán délelőtt delegáció érkezett hazánkba. Fogadására a Keleti pályaudvaron megjelent dr. Székér Gyula, a Minisztertanács elnökhelyettese, Dre-

cin József, az Országos Tervhivatal elnökhelyettese, dr. Simon Pál nehézipari miniszterhelyettes, dr. Szita János, a nemzetközi gazdasági kapcsolatok titkárságának vezetője. Jelen volt V. J. Pavlov, a Szovjetunió budapesti nagykövete is.

Megalakultak a szavazatszedő bizottságok

Befejező szakaszukhoz érkezett a június 15-i országgyűlési képviselő-választás előkészületei: a Hazafias Népront helyi bizottságainak javaslatára az illetékes választási elnökségek megalkotották a szavazatszedő bizottságokat. A bizottságok tagjai szerdán esküt tettek.

A szavazatszedő bizottságok életre hívásával kialakult a választás társadalmi szervezete: már dolgozik az országos választási elnökség, a fővárosban, a megyékben, a városokban, a fővárosi kerületekben, és a községekben megalakították a választási elnökségeket, és minden or-

szággyűlési választókerületben felállították a választókerületi bizottságokat. A választási elnökségek és a választókerületi bizottságok megbízatása ugyanannyi időre szól — most első ízben öt esztendőre —, mint az új országgyűlés mandátuma.

A szavazatszedő bizottságok a szavazókörben tevékenykednek a választás napján. A választási törvény értelmében a szavazókörök határait már megvonták: számukat és területi beosztásukat a tanácsok végrehajtó bizottságai úgy állapították meg, hogy egy-egy szavazókörre általában 600–700 választó jusson.

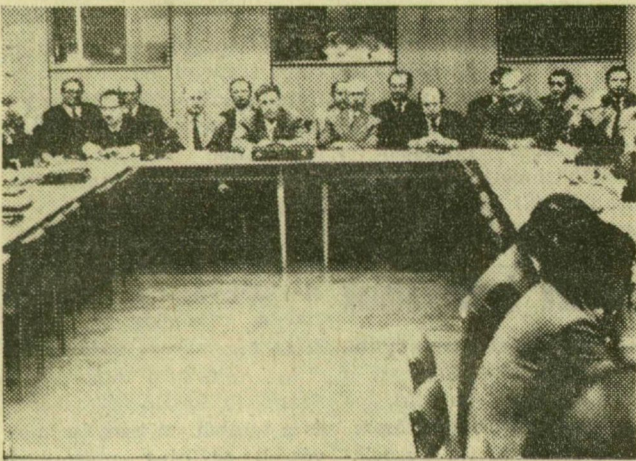
Nemzetközi tudományos konferencia Szegeden

Tegnap, szerdán 12 ország jogászainak részvételével háromnapos tudományos konferencia kezdődött Szegeden, a Technika Házában, a JATE Állam- és Jogtudományi Karán, valamint az MTA Állam- és Jogtudományi Intézetében. Délelőtt az ünnepélyes megnyitót a tanácskozás résztvevőit dr. Martonyi János, a JATE jogi karának tanszékvezető egyetemi tanára, Gustavo Martinez Cabanas mexikói professzor, a Nemzetközi Közigazgatási Tudományos Intézet elnöke, Borisz Mihajlovics Lazarev, a Szovjet Tudományos Akadémia Állam- és Jogtudományi Intézetének osztályvezetője köszöntötte. Ezt követően dr. Kovács István egyetemi tanár, a JATE jogi karának dékánja, az MTA Állam- és Jogtudományi Intézetének igazgatóhelyettese tartott bevezető előadást.

A háromnapos konferencián a közigazgatás tudomá-

nys vizsgálatának fő területeiről hangzanak el referátumok. Szó esik az igazgatás általános kérdéseiről, a közigazgatás tudományos vizsgálatának jogi, szervezeti, szociológiai irányáról, összehasonlító módszereiről és a kutatások magyarországi eredményeiről. Megvitatják azokat a legjelentősebb tudományágakat, amelyekről a legjobb eredmények várhatók a további fejlődés érdekében, mivel világszerte kiemelkedő kérdés a korszerű közigazgatás megteremtése. A konferencián elhangzó előadások nemcsak számot adnak az eredményekről, hanem tájékoztatók az olyan törekvésekről, amelyek a szocialista és kapitalista országok kutatását jellemzik.

Ma, csütörtökön a konferencia folytatja munkáját, délután pedig a résztvevők Makóra látogatnak, ahol a város tanácselnöke fogadja őket.

A tanácskozás résztvevőinek egy csoportja

Választási nagygyűlésekről jelentjük

A szocializmus egész időszakára szövetséget hoztunk létre

Sarlós István beszéde az Építők Székházában

Szerda délután Budapesten, az Építők Rózsa Ferenc Művelődési Házának nagyertermében választási nagygyűlést tartottak. Az eseményen — amelyet elnökként dr. Névai László jogászprofesszor, a Budapesti Hazafias Népront VI. kerületi bizottságának elnöke nyitott meg — felszólalt Vincze Tibor, a Képzőművészeti Kivitelező Vállalat öntödei üzemének vezetője, Bajor Tibor, VI. kerületi nyugdíjas és Boldizsár Iván író. A gyűlésen beszédet mondott Sarlós István, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Hazafias Népront Országos Tanácsának főtákarja, a VI. kerület képviselőjelöltje.

Új feladatok, új perspektívák

Sarlós István beszéde első részében szólt kulturális fejlődésünkről, hangoztatva, hogy ez a fejlődés elválaszthatatlan attól az úttól, amelyet az elmúlt három évtized során megtettünk: a munkáshatalom megteremtése a tudás birtoklásának lehetőségét. Az idei tavaszon, történelmi számvetésünk során felidézünk a múlt súlyos „kulturális örökségét”, azt a korszakot, ahol a hat éven felüli népesség mintegy 10 százaléka analfabéta volt, ahol az egykori uralkodó osztályok érdeke az volt, hogy a tömegeket a műveletlenség és az igénytelenség elzárja az élet-igazságának megismerése elől.

— A fasizmus terrorja sem tudta mindezt megvalósítani: a forradalmi mozgalmak és a haladó szervezetek mindig megtalálták a módját annak, hogy újabb és újabb híveket szerezzenek az olvasásnak és a művelődésnek. Ma hazánkban a lakosság műveltségbeli állapota jobb, mint sok gazdaságilag jóval fejlettebb kapitalista ország állampolgáraié, és jóval fellette áll azoknak a műveltség tartalmában, eszmei kisugárzó erejében.

Iskola, egyetem, tudományos, vagy művészeti alkotóműhely, közművelődési intézmény, vagy mozgalom egy közös célt szolgál: a sokoldalúan fejlett szocialista társadalmat. Minden alkotóműhely a cselekvés olyan kerete, melyben szellemi és művészeti életünk képviselői lehetőséget kapnak arra, hogy képességeiket a társadalom számára hasznosan kifejlesz-

szék és ezt alkotásaikban kifejezzék.

Szép és elismerésre méltó az általános haladás ebben a vonatkozásban — de „még nem elég” az alkotók és a művelzők közötti — a művek alapján létrejövő — munkakapcsolat nyújthat olyan életből fakadó ismereteket, amelyek sugalmazói lehetnek az egyre nagyobb számban igényelt szocialista alkotásoknak.

A közelmúltban ország-szerte — néprontfórumokon is — vitáztak a közművelődési kerettörvény tervezetét. Tízretek mondták el, hogy a kulturálódás ma olyan aktív folyamat, amely tevékenységre sarkallja az emberek százezreit és millióit. A szakismerettel, magas fokú általános műveltséggel felvértezett, szocialista módon gondolkodó tömegek személyes példamutatással, életmódjukkal, munkájukkal gazdagítják anyagi, szellemi értékeinket, képesek és készek arra, hogy beleszóljanak a köz dolgaiba.

Együttes érdekek

Sarlós István szólt a továbbiakban a szocialista nemzeti egységről, a szövetségi politika jellemzőiről. Egyebek között aláhúzza:

A Hazafias Népront választási felhívásában kinyilvánítottuk, hogy hazánkban a különböző társadalmi osztályok és rétegek, a materialista világnézetet vallók, és a hívők, személyes tapasztalataik és érdekeik alapján felismerték azt a nagy igazságot, hogy a magyar nép

csak akkor lehet valóban szabad, csak akkor élhet jól, ha elkezdett nagy művünket, a szocializmus építését, következetesen tovább folytatjuk és megvalósítjuk a fejlett szocializmus Magyarországot.

Nálunk a szocializmus építése teszi szükségessé, hogy a vezető osztály az egész nép érdekeit szolgáló programja végrehajtásához szövetségeket keressen. Mi alkotó és a szocializmus egész időszakára szóló szövetséget hoztunk létre. Ez a szövetség természetes, ezért szükségesszerű, hiszen a vezető osztály és a többi réteg között a legalapvetőbb kérdésben, abban, hogy dolgozó emberek alkotta társadalmi rétegekről van szó — teljes az azonosság. De a termelőeszközökhöz való viszonyuk is azonos, hiszen mindkét tulajdonforma a szocialista viszonyokat fejezi ki. Végül valamennyi együttes érdeke, hogy békében, létbiztonságban, növekvő jólétben, a kizsákmányolás veszélye nélkül, a művelődési lehetőségek teljessége mellett éljenek és dolgozzanak. Mind ezt csak a szocializmus képes biztosítani a magyar nép javára.

A szövetségi politika hatásköze nagymértékben függ attól, hogyan alakul a munkásosztály helyzete, számbeli és politikai öntudata, felkészültsége alapján elfoglalt helye, ereje.

Az egész nép javára

A felszabadulás óta a magyar munkásosztály számában is megnőtt. És ami legálább ennyire fontos: a közös küzdelmekben a munkások politikai öntudata, szakmai felkészültsége egyaránt nagymértékben megnövekedett. A munkásosztályt a vezető szerep, a hatalom, az évek múlásával nem ringatja önleltétségbe; egyre felkészültebben, egyre felelősebben tölti be történelmi hivatását. Azzal a tudattal teszi, hogy felelős az ország,

a nép közös jövőjéért, és a kezdeményezés nemcsak joga, hanem kötelessége is.

— A munkásosztály és pártja nem elégszik meg az- zal, hogy kizárólag a saját elgondolásait valósítsa meg. A szövetségi politika kötelezi arra, hogy élénken figyeljen minden olyan javaslatra, amelyet az egész nép javát szolgáló politikája fejlesztéséhez és programjának megvalósításához a dolgozó emberekől kaphat.

— A marxista-leninista elmélet áthatja társadalmunkat, hatásától nem mentesültek azok sem, akik más ideológiai alapokról szemlélik a világ dolgait. A párt segíti, de nem siettet, nem erőlteti ezt a fejlődést. Azért, mert tudja, hogy minden fontos kérdésben érvényesül útmutatása, s minden gyakorlati tennivalóban részt vesznek azok is, akik számára az ideológia teljes elfogadása ma még nem lenne egyszerű.

— A szövetségi politikában jelentős a termelőszövetkezeti fejlődés útjára lépést parasztságunk. Ma már egész gondolkodásmódjában: politikai állásfoglalásában éppúgy, mint a gazdasági kérdések szemléletében, a múltbeli gyökereken elterő, a szocializmust igénylő nézeteket vall.

— Kezdtől fogva jelentős volt a haladó gondolkodású értelmiségiek szerepe a fejlődésben, az idők során felnőtt az értelmiségiek új generációja: pedagógusok, közgazdászok, mérnökök, orvosok, akik minden alapvető kérdésben egyetértő álláspontot képviselnek azokkal a társadalmi osztályokkal, amelyek őket felnevelték, feladatokra felkészítették. Az emberiség jövője, az előttünk álló nagy lehetőségei természetessé teszik az értelmiségiek számára, hogy erősítsék, építsék az ő érdekeit realizáló, az emberi értelem kibontakozását szorgalmazó szocializmust — mutatott rá Sarlós István, (MTI)

Külpolitikánkat a Szovjetunióval és a szocialista országokkal együttműködve alakítjuk

Fock Jenő beszéde Tatabányán

Választási nagygyűlést rendeztek szerdán a tatabányai népházban. A nagygyűlés elnökségében helyet foglalt Fock Jenő, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, Havasi Ferenc, a Komárom megyei pártbizottság első titkára, dr. Kiss István, a megyei tanács elnöke és Havas Miklós, a megyei néprontbizottság titkára.

Szunyogh László, a tatabányai városi pártbizottság első titkára köszöntötte a választókat, és megnyitotta a nagygyűlést. Ezután Fock Jenő, Komárom megye 1. számú választókerületének országgyűlési képviselőjelöltje mondott beszédet.

A jól bevált úton haladunk tovább

— Jogos büszkeséggel mondhatjuk — hangsúlyozta Fock Jenő —, hogy a nép-

frontnak az 1971. évi választások előtt meghirdetett programját, dolgozó népünk

alkotó munkája eredményeként, teljesítettük. Ez az időszak jó alkalom arra is, hogy előretekintsünk, hogy az előttünk álló nagy feladatra összpontosítsunk. Ebben biztos irányítú számunkra a Magyar Szocialista Munkáspárt kipróbált politikája. A párt politikája a dolgozó nép érdekeit fejezi ki. A nép egyetértésének, bizalmának meggyőző bizonyossága az a tény, hogy ez a politikai gyakorlat csaknem húsz esztendeje állja az idő próbáját. Eppen ezért a XI. kongresszus joggal megerősíthette a Köz-

ponti Bizottságnak azt a javaslatát, hogy az eddigi politikát folytatva, a jól bevált úton haladjunk tovább a jövőben is. Ez persze nem azt jelenti, hogy mereven ragaszkodjunk mindenhez, amit korábban elhatároztunk. Van, amit jobban kell csinálnunk, mint eddig. Ami bevált, azt folytatjuk, ami módosításra szorul, azt tökéletesítjük.

— A kongresszusi határozatok következtetés végrehajtásával biztosítani tudjuk gazdaságunk tervszerű fejlőd-

(Folytatás a 2. oldalon.)